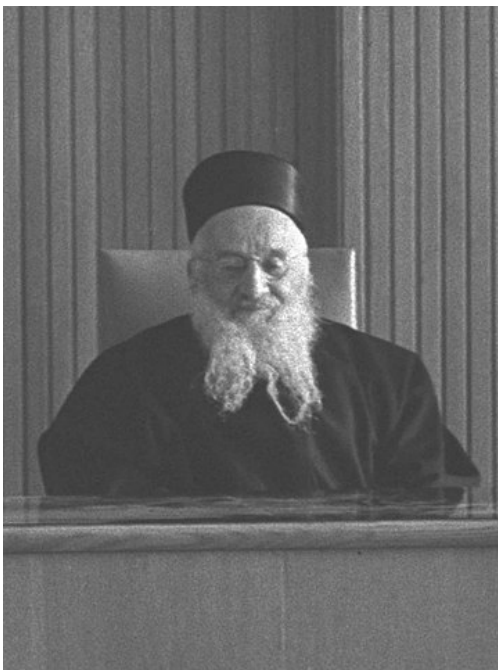

מאורות אל העבר

כ שבת תשכט | 08/02/1969

מאת משה פרידן ויקפדיה נחלת הכלל

הרב עובדיה הדאיה

הרב עובדיה הדאיה נולד בחלב (1889) כנצר למשפחת רבנים, וגדל בירושלים. מגיל צעיר החל לעסוק במלאכת הדיונים ולימוד התורה בנגלה ובנסתר. שימש כרבה הראשי של פתח תקווה, כחבר בית הדין הרבני הגדול, כחבר הרבנות הראשית וכרב בישיבות שונות. עמד שנים רבות בראש ישיבת המקובלים בית אל, שאותה שיקם לאחר חורבנה במהלך נפילת הרובע היהודי במלחמת העצמאות. נודע בהתמדתו ובזריזותו. בספריו הרבים בהלכה ובאגדה, בנגלה ובנסתר, ובראשם ספר השו"ת שלו "ישכיל עבדי", עסק ברבות מבעיות השואה. תמך בהתלהבות בתנועה הציונית ובהקמת מדינת ישראל, שעליה אמר כי "אנו מאזינים לפעמי הגואל הקרב ובא". תמך באמירת תפילות ההודיה ליום העצמאות וליום ירושלים, וסבר כי האירועים שאירעו בהם אינם פחותים מניסי חנוכה. התנגד בתוקף למסירת שטחים מארץ ישראל לנוכחים, בטענה שהריבונות היהודית בשטחי הארץ מוציאה אותם מהשפעתם של כוחות הטומאה וה"סטרא אחרא". חתן פרס ישראל לספרות תורנית וממקורביו של הרב קוק. בין גדולי תלמידיו היו הרב מרדכי אליהו והרב גץ. הרב הדאיה נפטר בכ' בשבת תשכ"ט (8.2.1969) ונקבר בהר הזיתים.

